

КРЕДИТНА СИСТЕМА УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВДОСКОНАЛЕННЯ

студентка гр. Ф-61 Журавок А. А.,

Сумський державний університет

Кредитна система — це сукупність кредитних взаємин, форм і методів кредитування. Контрольна, стимулююча, перерозподільна та функція заміщення, це основні її функції.

Ця система має склад, який зафіксовано у державному законодавстві, з банківської та «небанківської» систем. У розвитку та поліпшені ринкової економіки ці системи грають питому роль, при цьому, забезпечуючи великий обсяг розрахунків і платежів підприємств, організацій і жителів, що пов'язані з грошима; тимчасово вільні кошти вони мобілізують і обертають у активно діючий капітал; втілюють різні кредитні, розрахункові, гарантійні, інвестиційні та інші операції.

Кредитна система збирається з кількох ланок, котрі здійснюють характерні функції з нагромадження та розподілу коштів. Поділ позицій між ланками кредитної системи неупереджено викликаний різницями в методах і засобах діяльності та різним значінням в ході відтворення капіталу [1, 2].

Нинішня кредитна система характеризується двома визначальними переконаннями: як сукупність кредитно-розрахункових і платіжних взаємин, що ґрунтуються на конкретних штампах і типах кредитування; як єднання відмінних кредитно-фінансових інститутів (банків, страхових компаній, кредитних союзів та ін.), що орудують на кредитному ринку і виконують акумулювання і мобілізацію ресурсів в формі грошей [3, 4, 5].

В Україні в новітніх умовах наболілим є справа реформування системи кредитування. Для рятунку української економіки з кризи кредитні відношення вбачають підпорядкування підтримці інвестиційної та інноваційної практики,

фінансовому забезпеченню структурних трансформацій та економічному зростові.

Допоки вітчизняна кредитно-банківська система не втілює позиції пришвидшувача розросту національної економіки. Нездатними є осібні кошти банків, а отож, й розмір кредитування. Заперечна дія на кредитний лан втілює платіжна криза, дефіцит бюджету, разюче зниження кредитоспроможності фізичних осіб. По суті, відсутня практика надання кредитів під виробничі плани довгострокового характеру. Банки практично не надають ресурсів на довгостроковій основі.

Довгострокове кредитування є головною рушійною міццю розросту інвестиційної практики, адже є центральним зародком вливання довгострокових ресурсів в економіку. Вважаючи те, що найактивнішими учасниками довгострокового кредитування на українському ринку є банки, дозволено зауважити, що справа нарощення масштабів довгострокових кредитів буде торкатись і правового берега їх діяльності, і оптимізації небезпек, і багатьох організаційних планів. Вирішальні економічні та організаційні заходи стосовно нарощування розмірів довгострокового кредитування в Україні варто втілювати за такими напрямками: стимулювання розросту довгострокового банківського кредитування; забезпечення правової відборони банків у їх взаєминах з клієнтами; вдосконалення системи керівництва небезпеками банків; підняття ефективності банківського моніторингу та ін. [6]. Так як в I кварталі 2017 року для довгострокових, валютних кредитів, та кредитів немалим підприємствам шаблони ступили жорсткішими. Банки ждуть, що уговори надання кредитів корпораціям далі пом'якшиться, навіть у сегменті валютних кредитів [7].

Підсилити хід інвестиційного, іпотечного, довгострокового споживчого кредитування в Україні дозволено підтриманням та стимулюванням поведінки довгострокового інвестування в регіонах. Для рішення даної задачі на регіональному щаблі розумним було б створення інвестиційних центрів допомоги притягнення інвестицій в господарство. Позаяк в гранях роботи

отаких центрів можна виконувати роботу з надання підтримки у виучці та здійснення бізнес-планів підприємств.

Мовлячи про закономірність нарощення розмірів кредитування, важливо пам'ятувати про те, що розміри кредитування, з одного боку не зобов'язані перевершувати істинну переломну межу, за якою походить посилення інфляційних процесів, а з другого боку, мають покривати стимулювання піднесенню національного виробництва.

Вдале здійснення цих заходів буде підтримувати зміцнення банківської системи і за її допомогою створення зручних умов для дальшого розвитку нашої економіки й зросту ефективності її функціонування.

Список використаної літератури:

1. Зайцев, О. В. Фінансові розрахунки. Теорія і практика : навч. посіб. / О. В. Зайцев. – Суми : СумДУ, 2013. - 607 с.
2. Зайцев, О. В. Гроші та кредит. Лекційне викладення : навч. посіб. / О. В. Зайцев. - Суми : СумДУ, 2010. - 179 с.
3. Зайцев, О. В. Основи фінансового інструментарію : підручник / О. В. Зайцев. – Суми : СумДУ, 2016. - 523 с.
4. Харченко, В.К. Система індивідуального кредитування і проблеми її функціонування в Україні / В.К. Харченко; наук. кер. О.В. Зайцев // Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції імені проф. Балацького О.Ф., м. Суми, 11-12 травня 2016 р.: у 2-х т. / За заг. ред. О.В. Прокопенко. - Суми : СумДУ, 2016. - Т.1. - С. 199-200.
5. Зайцев, О.В. Іпотечне кредитування в Україні / О.В. Зайцев, Н.І. Барикіна // Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали доповідей Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 20-річчю наукової діяльності ф-ту економіки та менеджменту СумДУ, м. Суми, 3-5 квітня 2012 р. / Відп. за вип. О.В. Прокопенко. - Суми : СумДУ, 2012. - Т.3. - С. 64-66.

6. Відкритий громадський проект для широкого експертного обговорення [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

http://kneu.edu.ua/userfiles/Credit_Economics_Department/afedra+bankspravi/proekt_strategi.pdf

7. Аналітичний звіт «Опитування про умови кредитування» [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=43297230>

Науковий керівник: Зайцев О. В.

Бібліографічний опис: Журавок А. А. Кредитна система України та шляхи її вдосконалення [Текст] / А. А. Журавок; наук. кер. О.В. Зайцев // Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Всеукраїнської науково-технічної конференції студентів, аспірантів і молодих учених присвяченої 80-річчю від дня народження професора Олега Балацького, м. Суми, 21 – 25 квітня 2017 р. / За заг. ред. : Т. А. Васильєвої, Г. О. Швіндіної. – Суми : Сумський державний університет, 2017. — С. 114-116.